

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ

Дослідження стійкого фінансового розвитку підприємств і організацій споживчої кооперації стає особливо актуальним в мінливих економічних умовах діяльності. Оточуюче середовище господарюючих суб'єктів споживчої кооперації формується під впливом значної кількості факторів. У зв'язку з цим обґрунтування пріоритетних напрямків сталого розвитку підприємств і організацій споживчої кооперації, як соціально орієнтованої системи, в контексті фінансового забезпечення є досить важливим завданням сьогодення.

На рівень фінансової стійкості впливають різного роду фактори, які і визначають напрямки коригування стратегії щодо забезпечення сталого розвитку підприємства. Класично фактори поділяються на внутрішні (на які може впливати підприємство) і зовнішні (на які підприємство не впливає). На діяльність підприємств споживчої кооперації найбільш впливовими серед зовнішніх факторів є: темпи інфляції, рівень державного регулювання, податкова політика, стан ринку. Внутрішніми факторами, що здійснюють вплив на стійкість підприємств та організацій споживчої кооперації є: обсяг реалізованої продукції, забезпеченість діяльності власним оборотним капіталом цінова та облікова політика, участь пайовиків в управлінні, багатогалузевий характер діяльності.

Споживчу кооперацію відрізняє від інших суб'єктів ринку те, що її діяльність спрямована на задоволення потреб членів споживчого товариства, а однією з головних її функцій є соціальна. Споживча кооперація є недержавною, некомерційною, багатогалузевою організацією.

На нашу думку, врахування галузевих особливостей діяльності підприємства або системи є досить важливим для підтримки стійкості на відповідному рівні. Так підприємства і організації споживчої кооперації з точки зору напрямків діяльності є досить різнобічними (торгівля, виробництво, заготівлі, ресторанне господарство), тому для формування концепції стійкого розвитку необхідно враховувати особливості як окремого напрямку діяльності, так і системи в цілому.

Керівництво УКООПСПІЛКИ приділяє значну увагу підтримці фінансової та економічної стійкості системи; з цієї метою щорічно розробляються заходи щодо підвищення ефективності діяльності підприємств та організацій споживчої кооперації. Радою Центральної Спілки Споживчих Товариств України була прийнята постанова «Про господарсько-фінансову діяльність споживчої кооперації України у 2011 році та завдання щодо підвищення ефективності господарювання кооперативних організацій і підприємств у 2012 році», метою якої є «забезпечення сталого розвитку споживчої кооперації України у 2012 році, збереження темпів економічного зростання та посилення соціальної захищеності членів споживчих товариств і працівників системи» [9]. Разом з тим, крім визначення завдань щодо забезпечення ефективного розвитку, важливим моментом є контроль за виконанням та можливість внесення коригувань. Відсутність зворотного зв'язку між вищим, середнім та нижчим рівнем управління може призвести до неможливості виконання заходів, які сприяють підвищенню рівня фінансової стійкості системи.

В умовах ринку важливим аспектом є забезпечення фінансової рівноваги і, на цій основі, збереження фінансової стійкості в часовому періоді. Шульгіна Л.В. виокремлює ретроспективну, поточну, прогнозну та стратегічну економічну стійкість [22, с.12].

Ми вважаємо, що такий часовий поділ можна використати і для фінансової стійкості, але більш чітко визначати термін між стратегічною і поточною стійкістю, ґрунтуючись на перспективах розвитку підприємства або системи. Для підприємств та організацій споживчої кооперації формування фінансової стійкості можна здійснювати в наступних аспектах:

- ретроспективна фінансова стійкість базується на попередніх досягненнях і є основою поточного та стратегічного фінансового планування;
- прогнозна – формується на етапі здійснення планування і прогнозування;
- оперативна – має забезпечити виконання затверджених фінансових планів з можливістю коригування;

▪ стратегічна – формується у загальному вигляді на довгострокову перспективу та конкретизує фінансові показники на короткострокову перспективу.

На практиці не виокремлюються вище наведені види фінансової стійкості, але в процесі аналізу, планування і прогнозування можна забезпечувати відповідний вид фінансової стійкості. Крім того, поділ процесу формування планів та визначення стратегічних напрямків з урахуванням часових етапів дає можливість більш чітко визначитись зі строками їхнього фактичного виконання.

На нашу думку, стійкий розвиток конкретного підприємства залежить від того, наскільки стабільними та зростаючими є темпи росту основних показників його діяльності. Для підприємств та організацій споживчої кооперації такими показниками можуть бути: обсяги діяльності (в залежності від сфери та галузі), обсяг та структура витрат, фондівіддача, фондоозброєність, рентабельність. Причому важливим є факт відсутності різких коливань темпів зростання показників, оскільки зворотне свідчить про ознаки нестійкого розвитку.

Ми акцентуємо увагу на ресурсному забезпеченні стійкого розвитку підприємств і організацій споживчої кооперації, що представлено кадровим, майновим та фінансовим потенціалом. Особливу увагу необхідно приділяти ефективному використанню наявного ресурсного потенціалу, оскільки це сприятиме підвищенню можливостей підприємства без збільшення обсягів ресурсів. Нами не випадково виділені запропоновані напрямки підвищення ефективності використання наявного ресурсного потенціалу.

В цьому контексті XIX з'їзд споживчої кооперації України (березень 2004) ухвалив стратегію розвитку споживчої кооперації на період до 2015 року. В ній обґрунтовані стратегічні пріоритети розвитку споживчої кооперації, фінансово-економічна та інноваційна стратегії.

До основних стратегічних напрямів фінансово-економічного та інноваційного розвитку споживчої кооперації на період до 2015 року належать: посилення планових та прогнозних основ розвитку; напрями фінансової стабілізації; удосконалення фінансового аналізу, планування і прогнозування; покращення управління фінансами; активізація інвестиційної та інноваційної діяльності споживчої кооперації [17, с.13-15].

Проведений аналіз свідчить про те, що для підтримки відповідного рівня фінансової та економічної стійкості в системі споживчої кооперації має бути сформована відповідна фінансова модель, яка б надала можливість якісно управляти процесами, пов'язаними зі стійким розвитком.

Література: 1. Забродский В.А., Клебанова Т.С., Скурихин В.И. Анализ и предупреждение дестабилизации функционирования предприятия. – К.: Северо-научный центр НАН Украины. Изд-во «Манускрипт». – 1994. – 78 с. 2. Стратегія розвитку споживчої кооперації України (2004-2015 рр.) / Україна. Укоопспілка. — К.: ЦССТУ Укоопспілка, 2004. — 62 с. 3. Шульгина Л.В. Устойчивое развитие и экономическая безопасность предприятия [Текст] монография / Л.В. Шульгина, В.В. Гасилов, А.В. Воротынцева – Воронеж : ВГА, 2009.- 160с.

*Коблик А.А.,
студентка факультету менеджмента,
Науковий керівник: Сучков А. В.,
к.е.н., преподаватель кафедры
менеджмента организаций и логистики ЗНУ,
г. Запорожье, Украина*

ПРОЦЕСС УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ МЕХАНИЗМА ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ИНФОРМАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ ДЛЯ ФОРМИРОВАНИЯ ЗАКАЗА ТОВАРА В ТОРГОВЫХ СЕТЯХ

В наши дни логистика играет большую роль, как в самом производстве, так и в транспортировке и складировании товаров. Использование логистики в разных отраслях позволяет эффективно работать с клиентами, опережать конкурентов и выводит предприятие на новый уровень.

Оптимизация заказа товаров в торговых сетях является достаточно актуальной проблемой, так как сегодня количество торговых сетей все растет и растет, и, соответственно, увеличивается объем работы логистических компаний.

При разработке логистических схем товародвижения, например, в продовольственных сетях могут возникнуть некоторые проблемы на различных этапах движения товаров, начиная с